

«Έλαμψεν η χάρις σου Κύριε»

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Την

Κυριακή της Τυρινής το εσπέρας τελείται ο Κατανυκτικός Εσπερινός με τον οποίο ανοίγει η περίοδος της Μ. Τεσσαρακοστής. Το πρώτο ιδιόμελο που ψάλλεται στα απόστιχα του Κατανυκτικού Εσπερινού της συγχωρήσεως είναι το «Έλαμψεν η χάρις σου Κύριε».

Ο ύμνος αναφέρεται στην περιπλάνηση των σαράντα ημερών, στη νοητή έρημο της Μ. Τεσσαρακοστής, στο πέλαγος της νηστείας, σωματικής και πνευματικής, έχοντας ως σημείο κορύφωσης το κοσμοσωτήριο γεγονός της Ανάστασης.

«Έλαμψεν ή χάρις σου Κύριε, έλαμψεν ό φωτισμός τών ψυχών ήμών· ίδου καιρός εύπρόσδεκτος· ίδου καιρός μετανοίας, άποθώμεθα τὰ έργα του σκότους, καί ένδυσώμεθα τὰ όπλα του φωτός, όπως διαπλεύσαντες τὸ τῆς Νηστείας μέγα πέλαγος, εις τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν κατανήσωμεν, του Κυρίου καί Σωτήρος ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, του σώζοντος τὰς ψυχὰς ήμῶν.»

Η μελοποίηση του Ιδιομέλου έγινε από τον Ιάκωδο Πρωτοψάλτη (17ος αι.), πιστό

τηρητή της παράδοσης και τον πρώτο που μελοποίησε κατά το νόημα των ύμνων. Η μελισματική επεξεργασία του Ιακώβου στηρίζεται στην «κατ' ίχνος» των παλαιών μελοποιών παράδοση, και στην σύντμηση παλαιών θέσεων του στηχηραρίου, γεγονός που διαμορφώνει ένα νέο στίλ για την ψαλτική.

Η ερμηνεία από τον π. Παναγιώτη Τσινάρα μας βοηθά να κατανοήσουμε την μουσική δομή και το νόημα του ποιητικού κειμένου.

%ras%